

## جزر و مدنیت سیاست و اقتصاد

### در امپراطوری صفویه

-۸-

ثروت و غنائمی که از نتیجه فتوحات دوران اول صفوی به اصفهان و سایر شهرهای ایران سرازیر شد، کم کم بجای اینکه در مسیر رفاه عامه خرج شود، صرف حقوقها و مقرراتها و مستمری‌ها شد و رجال و لشکریان هر کدام صاحب ثروت‌های بسیار شدند و طبعاً برای استفاده ازین ثروت و پولها، تجمل و تعیش جای دلیری و پهلوانی و نقشه‌های عمرانی را گرفت. ما میدانیم که دریک جنگ گرجستان (۱۰۲۵) در مدت بیست روز هفتاد هزار نفر به قتل رسیدند و ۱۳۰ هزار نفر اسیر شدند. ملک شاه حسین سیستانی در جنگ گرجستان ۱۰۲۲ کشته شد از قتل ده هزار تن می‌کند و گوید: «پنجاه هزار زن و دختر و پسر صاحب جمال به قلم آمد که در سلاک اسار منقطع‌اند و در میان مسلمانان خرید و فروخت شد».<sup>۱</sup>

قبل از آن در زمان شاه طهماسب نیز پس از قتح تفلیس «معابد و کنای آن شهر به مساجد و مدارس تبدیل یافته، سپاه پادشاه غازی باخنایم بی شمار و جواهر بسیار مظفر و منصور از آن جا مراجعت گزیدند و با کواعب مشکین ذوائب مؤانس و مصاحب عازم تبریز گشتد... و با اسرای خویش به مشاربه و معاقبه بسیار بردند»<sup>۲</sup> و در «الکای کاخت قریب ۶۰ هزار کافر به جهنم رفت و دویست هزار زن جوان و دختر نورسیده و پسران نیکوشمایل و اطفال شکلی به دست غازی‌ای اسیر گردید و صدهزار اسیر دیگر از جانب کوه البرز جماعت لرزگی به اسیری بردند و به حوالی شیراز آوردند و فروختند»<sup>۳</sup> و در جنگ ۱۰۲۷ نیز بر طبق روایت اعتماد‌السلطنه «قشون به گرجستان فرستاده ده هزار نفر اسیر گرجی از مردوzen همراه خود آوردند»<sup>۴</sup> خمس این اسرا و غنائم متعلق به شاه بود.<sup>۵</sup>

ازین نمونه در آمدهای جنگی بسیار دیده می‌شود و این غیر از در آمد عمومی مملکت و مالیانه است. این همه اسیر و غنائم همراه آنها البته ثروتی بوده است که در بازار و اقتصاد اصفهان و شهرهای دیگر ایرانی اثری گذاشته، و نخستین اثر آن طبعاً فساد و تباہی بوده است که از نظر اخلاق اجتماعی در جامعه پدید آورده بود به طوریکه علاوه بر مقامات بزرگی بیشتر، رجال و امراء و حتی مردم عادی هم غلامباره و آنکاره شده بودند و هیچ عجیب نبوده است که

۱-منتظم ناصری. ۲-احیاء الملوك ص ۵۰۳ ۳-روضۃ الصفا ج ۷ ص ۷۴

۴-احیاء الملوك ص ۵۰۹، جالب اینست که گویا فقهیه فاضل انسان دوست شیخ بهاء الدین عاملی (شیخ بهائی) نیز درین سفر همراه شاه وارد بود ولابد این برده گیری را تنفیذ و تسجیل کرده بوده است. ۵-از همان کتاب ص ۵۱۱. ۶-منتظم ناصری.

در کتب آن عهد می‌بینم که «مرادخان نبیره میثناسلطان» که بعد از یوسف (ع) کسی را به حسن صورت و تناسب اعضای او در هیچ عصر نشان نداده‌اند سفره‌چی شاه دین پناه (شاه طهماسب) بود<sup>۱</sup> و سازوتنقی در کمال پیری دوغلام زیبا در کنارش بود، و یک روز کایشان را به اصطلاح «باچشمان خود خورد» به حالت تأثر به طرف جمع برگشت و گفت: «بخت شگفت‌انگیز مران بنگرید، هنگامی که مرا دندانهای خوبی بود، قطمه استخوانی نصیبم نمی‌شد، ولی اکنون که دندانها فرو ریخته قطعات لذت‌بینی پیش نهاده است<sup>۲</sup> و هم شاردن گوید که من در تبریز و ایران قهوه خانه‌های بزرگی دیدم که پرازپسرانی بود که خویشن را به مانند زنان روسی عرضه می‌داشتند.<sup>۳</sup> و حتی شاه عباس دوم طفلی را به زینا قهوه‌چی سپرد و پسر برادر تجاوزی که باو شد به قهوه‌چی حمله برد او را زخمی کرد، ولی شاه بجای تنبیه قهوه‌چی، دستور داد شکم بجه را پاره کردند<sup>۴</sup> و بسیاری مسائل دیگر درین خصوص که طبعاً خاطره زنان فتحعلی شاه و دستان فرخ خان را به یاد می‌آورد و مشابه روز گار ناصر الدین شاه که اعتمادالسلطنه رسمی مینویسد: «اقبال الدوله دونفر بجه کاشی هدیه آورده بود»<sup>۵</sup> کنیزان و غلامان ارزش بسیار داشتند جنانکه خان احمد گیلانی یک کنیز گرجی را بهبهای ده هزار کراون Cvowu خریده بود.<sup>۶</sup> علاوه بر آن، ثروتهایی که به تقسیم خدائی و نه عادلانه<sup>۷</sup> بدست مردم آمده بود، چون مورد استفاده عمومی نداشت، در راه فساد به کارمی افتاد و به همین جهت بازار تیمش و عشرت رونق گرفت و فواحش در شهرها علناً به کار پرداختند و با همه تعصبات مذهبی، حتی مقامات رسمی

- ۱- نقاوه الاتار تصمیح آقای احسان الله اشرفی . ۲- شاردن ج ۷ ص ۸۵ ،  
بنده گمان دارم ، سازوتنقی در حضور جمیع ، شعری را خوانده باشد و شاردن مضمون آنرا  
ترجمه کرده است و شاید شعر این بوده : وقت پیری آمد آن سبب ز نخدانم بدست میوهام داد آسمان ، روزی کددن دانم گرفت  
۳- ج ۷ ص ۲۵۷ ۴- شاردن ج ۷ ص ۲۵۷ .. «این درست مقابل رفتاری است که  
شاه عباس اول با چنین نابکارانی داشت: به دستور شاه عباس اول مردی را که چنین کارها اقدام  
کرده بود در همان محل کارش به قتل رساندند (ایضاً ص ۲۴۱) . ۵- روزنامه خاطرات  
اعتمادالسلطنه تصمیح ایرج افشار ص ۶۱۲ ۶- ترجمه دون ژوان ایرانی ص ۲۵۰  
۷- یکی از روحانیان بزرگ وقتی در مدرس نشسته بود، شاهزاده‌ای پرسید، آخوند جواب اوراداد ، شاهزاده چون خواست  
شد و حضور روحانی نشست و مسأله‌ای پرسید، آخوند پذیرفت، کیسه پول را گرفت و بدیکی  
برخیزد، به غلام خود اشاره‌ای کرد تا کیسه‌ای پول بر روحانی بدهد و خواهش کرد که این پول  
را برای خرج فقرای طلبی قبول کند. آخوند پرسید این پول از کجا رسیده؛ شاهزاده گفت :  
خدا بمن داده است و من خدمت شما تقدیم می‌کنم. آخوند پذیرفت، کیسه پول را گرفت و بدیکی  
از دانشجویان که معید استاد بود سپرده باو گفت : این پول را بکیر و بین طلاب تقسیم کن ،  
منتھی میخواهم تقسیم عادلانه بکنی نه تقسیم خدائی !

ظاهرآ فردوسی هم چنین اوضاع واحوالی را می‌دیده که می‌گفتہ :

- |                           |                              |
|---------------------------|------------------------------|
| یکی مرد بینین با دستگاه   | رسیده کلاهش به ابر سیام      |
| که او دست چپر اندازد راست | به بخشش فزو نی نداند ز کاست  |
| یکی گردش آسمان بلند       | ستاده بگوید که چون است و چند |
| سرانجام کارش به سختی بود  | همه بهر او شور بختی بود      |

نیز درین مورد سکوت و بلکه همراهی و همکاری داشتند. مورخ عصر شاه عباس دوم می‌نویسد که پیش از شاه عباس ثانی «فواحش را رواج و رونق تمام بهم رسیده و در حجرات خانات و محلات به شغل مقرر و معاضدات ایالات که دشمنان جلی بینی آدمند علاوه اشتغال داشتند ... جمعی کثیر و جمی غیر گرد آمده هر یک میلی خطیر به عنوان ترجمان می‌رسانیدند»<sup>۱</sup> و شاردن نیز گوید: «مشعلدار باشی ناظر و حامی اماکن فساد و نوازنده‌گان و شعبده‌بازان بود و مالیات آنان را دریافت میداشت»<sup>۲</sup>.

خدمتگزاران قهوه‌خانه‌ای ده تاشا نزد مسالمه‌ای بودند که بطرز شهوت‌انگیزی پوشانک به تن می‌کردند و زلغان آنان بمانند دختران باقیه شده بود. اینان را به رقص و نمایش و سرودن هزار داستان نشت و خلافت ادب و ادار می‌ساختند و بدین طریق به تحریک تماشاچیان می‌پرداختند و طالبین هر کدام ازین بجهه‌ها را بهر کجا می‌خواستند می‌بردند و قهوه‌خانه‌ای که صاحب زیباترین و جدا برترین کودکان بود بیشتر مشتری داشت»<sup>۳</sup>.

برای اینکه بدانید قیع این کار تاچه حد از میان رفته بود، پذیرنیست اشاره به سر نوشت ساروتفی بکنیم، به قول تاورنیه ساروتفی در زمان شاه عباس بزرگ حکمران گیلان بود و یک غلام بجهه امرد خوشگلی داشت که با عنف او را مالک شده بود<sup>۴</sup>، آن جوان برای کشیدن انتقام به اصفهان رفت. پس از آنکه شاه عباس اظهارات او را شنید حکومت گیلان را به آن جوان داد و حکم کرد که به محض رسیدن به گیلان سرمهیر زانقی را به توسط صاحب منصبی که همراه او فرستاد به اصفهان بفرستد.

میرزا تقی که متوجه شکایت شده بود، برای پیش‌گیری از خشم شاه خیاش به جائی نرسید جزاً اینکه آن آلتی را که با آن مرتکب این کار شده بود تماماً قطع نمود<sup>۵</sup> و با همان حالت خراب در تحت روانی نشسته، از بیراهمه متوجه اصفهان شد و با حالت نقاشه به اصفهان رسید و یک راست وارد دربار شد و پس از تحصیل اجازه، آلات گناهکار خود را با عربیضه در خواست عفو درسینی طلایی گذارده به حضور شاه رفت ا شاه چون دید او خود رادر کمال سختی تنبیه کرده است، از تعقیب او در گذشت و امجدداً به حکومت گیلان رسید، ... این شخص در زمان شاه صفی به صدرارت عظیم رسید<sup>۶</sup>. برای این جراحت، به قول شاردن، ساروتفی تا پایان عمر چکمه بلند می‌پوشید تا ادرارش در آن ضبط شود.

- 
- ۱- عبانیمه ص ۷۲ ۲- شاردن ج ۸ ص ۲۵۹ ۳- شاردن ح ۴ ص ۲۷۸ ۴- یا به قول شاردن بر اثر تجاوز به طفلی مورد خشم شاه قرار گرفت. (ج ۷ ص ۷۸) ۵- تاورنیه ص ۷۵۹ ۶- شاردن ج ۷ من ۷۸، ساروتفی، (تفق سرخموی) بالآخره بدست شاه عباس دوم بقتل رسید. شاردن بهانه قتل او را این میداند که چون به علت پیری سواره به کاخ می‌آمد و ابیش را کنار اسب شاه می‌بست، مورد خشم قرار گرفت و تحریک شاهی بیک به قتل رسید. (شاردن ج ۷ ص ۸۲). در باب این مرد رجوع شود به مقاله ممتع استاد فلسفی (چند مقاله تاریخی و ادبی ص ۸۵).
- اما ظاهراً علت این قتل جنبه مادی داشته، شاردن گوید: ساروتفی از نقیر و قطبی عایدات دولت و درآمد شاه اطلاع داشت ... او حتی از عایدات کلیه بزرگان مملکت آگاه بود و می‌دانست که چه اندازه مردم را می‌چاپند و حتی چقدر خرج می‌کنند. (شاردن ج ۷ ص ۷۹).

شاردن گوید : دختران روسپی خانه ها بیشتر از اسیران گرجی و سخت زیبا و خوش قدمو قامت بودند. محله روسپی ها از سه کوچه و هفت باب کاروانسرای بزرگ بنام کاروانسرای لختی ها بوجود آمده و مرکز نان بد کاره است ۱۲ هزار زن روسپی رسمی یعنی برداخت کننده مالیات وجود دارد ، و اینها غیر از پنهانی ها و معاف شد گان از مالیات هستند . روسپی ها ۸ هزار تومان (۳۶۰ هزار لیور) مالیات می پردازند . ۱ برای نمونه شاردن از خانه یک زن معروفة نام می برد که در آن روز گار شهره شهر «عزیز کاشی»، روز و «پری غف...» عصر و «محترم قزوینی» ۲ روز گار بوده است و پولداران و رجال در آن روز گار ۱۲ تومان برای آشنائی با او می بايست پردازند و ازین جهت کاخ او به کاخ ۱۲ تومانی معروف بوده است . شاردن در باب این زن می نویسد : دوازده تومانی یک زن روسپی بود که بدین عنوان خوانده میشد ، چون نخستین باری که کسی به ملاقات او میرفت می بايست ۱۲ تومان پردازد . در سفر اول من (۱۶۶۶ م = ۱۰۷۸ ه . زمان شاه سلیمان) این زن هم به جهت زیبائی و هم از لحاظ ثروتی که داشت سخت معروف بود . کلیه سقف های کاخ او به طرح های گونا گون ساخته شده ، قسمتهایی از آن زر انود و لاجورد نشان و آراسته به صور تهای محرك احساسات عاشقانه می باشد ۳ .

از غرایب اتفاقات اینکه شاردن در سفر دیگر خود (۱۶۷۵ م = ۱۰۸۶ ه) همین خانه را اجاره کرده و در آن سکونت نموده است و می گوید : شخصیت هایی که به ملاقات من می آمدند ، می گفتند : جای شما خالی که چند سال پیش در این خانه باشید و این منزل دا که بسیار شهوت انگیز آراسته شده و همیشه پنج شش دختر جوان سخت زیبا در آن سکونت داشتند مثل ما مشاهده کنید ۴ .

این زن ظاهراً ، مثل بسیاری ازین گونه زنان زیبا ، سر نوشی غم انگیز و وحشتناک داشته است . شاردن گوید ، پس از آنکه یک شب چند تن مست در خانه ۱۲ تومانی را آش زدند توبه کرد و زندگی خود را تقویر داد و به زیارت مکه رفت . بعد از بازگشت ، دو باره مشتریان قدیم او را وادار ساختند که بکار خود ادامه دهد ، او جمعی زنان و دختران را در خانه خود بکار گذاشت ولی خودش چون توبه کرده و قسم خورده بود از تسلیم شدن به مردان خودداری میکرد ، یک شب جمعی که مست بودند خواستند به عنف با او درآمیزند ، او برای مقابله با مست ها کار دی بست گرفت و نخستین جوان حمله کننده را کارد زد اما رفقای جوان به زن بینوا پریدند و او را پاره پاره کردند . ۵

شاردن در جای دیگر گوید : تعداد زنان و لکری که امشان ثبت شده ۱۱ هزار است ، ولی مشعلدار باشی عایدی بزرگ خود را از کسانی دریافت می کند که امشان ثبت نشده است . ۶

\* \* \*

یکی از ارقام مهم وارداتی درین زمان نافوجه های مشک و عنبر بوده است که زنان و مردان

۱ - شاردن ح ۷ ص ۱۹۲ و ۱۹۵ ، علاوه بر این شاردن از کوچه دوبرادران که محل رو سپیان بوده است نام می برد (ج ۷ ص ۲۵۳) . ۲ - همانکه در باب او ظاهرآ گفته بودند :

از عرق روی محترم تر شد محترم بود ، محترم تر شد !

۳ - شاردن ج ۷ ص ۸۹ / در واقع از نوع صور تهای ال فیه و شلنیه و طبق همان تصاویری که سلطان مسعود غزنوی در خیش خان خود مصور ساخته بود . رجوع شود به مقاله نگارنده تحت عنوان مبارزه با فساد (خاتون هفت قلعه) ۴ - شاردن ج ۷ ص ۱۹۰ ۵ - شاردن ج ۷ ص ۱۹۲ ۶ - شاردن ج ۸ ص ۲۶۰

از آن استفاده میکردند ، این مشک از تبت و چین می آمده و شاردن در یکی از موارد استعمال آن گوید : ترکیبات دارویی آن برای تحریک تمايلات جنسی و عاشقانه و تقویت بنیه و نیرو و به کار میرود و زنان شرق [جسارت است که ناچار این مطلب را باز گو کنم] ازین مشک برای زایل کردن بود بد اسفل اعضاء ( زهدان ) استفاده می کنند ، برای این منظور همیشه یک نافه آهو پیش خود دارند ، وقتی که بود بد پیدا می شود ، مشک را از کیسه خارج می سازند و در یک قطعه پارچه سفید و ساده ای که مثل کبسه ای دوخته شده می گذارند و آنرا به حائی می نهند که ذکر آن خارج از نزاکت است !

از واردات عمدۀ دیگر ایران ، پوست های گران قیمت سمور بود که اعیان و اشراف از آن استفاده میکردند . شاردن گوید : این پوستهای سمور هر کدام ۵۰۰ پیستول ارزش دارد <sup>۱</sup> . برای پادشاه که سخاوتمندانه کالاهای مختلفی هدیه میکرد ، همیشه از طرف امراهی روس ، بازهای شکاری با پوستینه هایی که پنجاه تا صد هزار روبل طلاقیمت داشت فرستاده میشد <sup>۲</sup> . روس ها البته در برابر این هدایا خودشان سود فراوان می بردند به طوریکه در ۱۶۶۴ م (= ۱۰۷۵) زمان شام عباس دوم) تجار روسی که بدر بار آمدند و بهترین هدیه آنان مقداری پوست سمور بود . اجازه یافتند در اصفهان تجارت کنند و در اصفهان بیش از ۸۰ هزار تومن فقط پوست فروختند ، که تازه مخارج آنها را هم که چهار صد فر بودند ، شاه روزی ۱۰ تومان میداد <sup>۳</sup> .

شاه سلیمان هدیه هایی بدر گاه عثمانی فرستاد که عبارت از آفتاب لکن چینی و سی و یک توب زری و ۲۷ توب محمل و ۱۸ طاقه شال ایرانی و ۹ شال کشمیری و ۹ توب اطلس و ۱۸ قالیچه ایرانی و ۴۵ شتر و ۵۰۰ نافه مشک و ۵۰ قطعه فاذهر و یک قطعه شمشیر مرصع و یک قطعه پسر مرصع و ۲۷ کمان و یک زنجیر قل بود <sup>۴</sup> .

فساد اخلاقی غلامبار گی عاقب ناگوار اخلاقی بسیاری داشته است که صحبت از تمایل زنان شرق به هم جنس و وجود سه هزار خواجه سرادر خرم شاه <sup>۵</sup> نمونه ای از آن است . کلاههای سرخ قرلباش عصر شاه اسماعیل که با خون دشمن رنگین شده بود در عصر شاه عباس دوم و شاه سلیمان هر کدام پنج تا شش جقه جواهر داشت و زینهای اسب طلائی و نقره ای و مروارید نشان شده بود <sup>۶</sup> . اگر شاه اسماعیل از حضرت جنگ چالدران و اسارت همسرش مسلول شد و در گذشت ، شاه عباس دوم به علت بیماری که ذکر شش قبیح است و از آمیزش با فواحش پیدا می شود ، جان سپرد <sup>۷</sup> .

اگر شاه اسماعیل کوره آدم سوزی را انداخت برای نابودی دشمنانی مثل محمد کره بیزدی .. بود یا شاه عباس نانوا و کتاب پز کم فروش را به تنور می افکند و به سیخ می کشید ، <sup>۸</sup> و حال آنکه این کوره در زمان شاه عباس دوم هم روشن شد ، اما برای دوست ، نه دشمن . شاردن گوید : دختران حرم به علت آنکه اگر صاحب فرزند می شدند ، فرزندانشان کور یا کشته

- 
- |                     |                     |                            |
|---------------------|---------------------|----------------------------|
| ۱ - شاردن ج ۳ ص ۶۸  | ۲ - شاردن ج ۸ ص ۱۸۶ | ۳ - مجله پیام نوین ،       |
| مرداد ۱۳۴۵ ص ۸۱     | ۴ - شاردن ج ۹ ص ۲۰۳ | ۵ - منتظم ناصری ذیل و قابع |
| ۶ - شاردن ج ۸ ص ۴۰۲ | ۷ - شاردن ج ۴ ص ۳۸۶ | ۱۱۰۳                       |
| - ۸                 | ۸ - شاردن ج ۴ ص ۲۳۰ | شاردن ج ۹ ص ۳۱             |
|                     |                     | ۹ - تاورنیه ص ۷۸۰          |

میشد (برای اینکه رقبائی برای جانشین شاه پدید نیاید) اغلب از همبستری ابا میکردند . شاه عباس ثانی به دختر کی پیغام داد که به خوابگاه او بیاید ، و او عذر آورد که دچار علت ذنابنگی است . به دستور شاه ، دختر را معاینه کردند و معلوم شد دروغ گفته است . دستورداد او را در یک بخاری دیواری انداختند و اطرافش هیزم ریختند و زنده زنده سوزانندش ۱ .

در پراپر این تجملات و این فساد ، ظاهر به بعض از وجوده مذهبی جامعه ایرانی را متزلزلتر میکند ، آن روش معتمد و ملایم همراهی با اقلیت‌ها که در زمان شاه عباس بود و ارامنه را آنقدر پروپال میداد ، یا برای رسیدگی به شکایت ذرتشتیان ، شخصاً به کرمان مسافرت میکرد ۲ ، تبدیل به تعصب شدید و قشریت بی حد و حصر شد به طوریکه گیران اصفهان را از گیر آبادیرون کردند آنجارا بنام سعادت آباد کرد زمین به آنان در جنب جولا (جلقا) دادند ۳ و در ۱۰۶۶ ه علامت خاصی برای یهودیان در نظر گرفتند که بر لباس خود بدوزند و از شهر آنها را بیرون کردند و بهر یهودی دو تومان دادند تا مسلمان شود و بعد ازین مسلمانی و وجه جزیه ایشان که مبلغی خطیر و هر ساله واصل سرکار خاصه شریفه می‌شد از آنان ساقط گشته وسای آن نیز از قرار نفری دوتoman به انعام ایشان مقرر گردید و یهودان سایر شهرها هم رغبت نموده قریب به بیست هزار خانوار آن جماعت به شرف اسلام مشرف گشتد ۴ و در زمان شاه سلیمان صفوی ، ائمه‌الله برهان ، علماء کرمان گفتند مجوسيه ساکن بلده باید خارج شهر منزل نمایند تا با مسلمانان محشور نباشند ، آنها را در خارج بلده سمت شمال ، جنب همین دروازه (گبری) ، سکنادند و خانها و آتشکده ساختند و مدتی زیست کردند ۵ و البته میدانیم جواب این بی‌اعتنایی را چند سال بعد ، نصر الله گبر کرمانی داد که با محمود افغان همراه شد و اصفهان را گشود و شیراز را هم برایش فتح کرد ۶ .

قبل از شاه سلیمان شاه عباس دوم خصوصاً ظاهراتی متصبناه داشت ، چنانکه وقتی در قصر کاشان بدیدار ملام محسن قیض کاشی رفت و «دو نوبت کلیه افروز جناب آخوندی گردید » ۷ و چندبار با «علماء افطار کرد و پشت سر ملام محسن فیض نماز خواهد » ۸ و این ظاهر و عوام فریبی در همان سالی صورت گرفت که در انگلستان شارل دوم به سلطنت منصوب شد و مردم ۱ - شاردن ج ۸ ص ۳۸۳ ، تاونیه این روایت را در جامی در مردم سوزن آورد و گوید خواجه‌سایان را فرستاد آن هر سه را حاضر کردند و چون زمستان بود آتش بسیاری در پیش شاه افروخته بودند حکم کرد تا آن بیچاره‌ها را در آتش انداخته سوزانندند ، بعد شاه رفت و راحت خوابید . (ترجمه سفر نامه ص ۶۷۴)

تاونیه جای دیگر از سوختن زنی غیر ازین سه زن صحبت می‌کند و گوید خواجه باشی به حساب اینکه شاه این زن را خیلی دوست می‌دارد و ممکن است فردا پشیمان شود ، اورا سوخت فسیح که شاه بیدار شد پرسید : چه کردی ؟ گفت : اجرای فیمان را به امروز موکول کردم . شاه فوراً امر کرد آغا باشی را در آتش انداخته سوزانندند و آن خانم را عفو کرد . (تاونیه ص ۷۷۰) ۲ - رجوع شود به مقاله نگارنده در باب گنجملیخان (آسیای هفت سنگ) ۳ - عباسنامه ص ۲۷۰ ۴ - عباسنامه ص ۲۱۸ ، و عجیب آنست که صدر اعظمش میخواست که عیسویان هم مثل یهود به لباس خود و صله بدوزند ولی مورد قبول شاه قرار نگرفت . (شاردن ج ۹ ص ۱۱۸) ۵ - جنرالیتی کرمان ، تصحیح نگارنده ص ۲۸ ۶ - عباسنامه ص ۳۲۵ ۷ - عباسنامه ص ۱۸۶

استخوانهای کرمول را از قبر بیرون آورده بهدار کشیدند .<sup>۱</sup>

بیشتر اعیان و پولداران به مخدرات و مکلفات معتاد شده در قهوه خانه‌ها مقمی بودند، فلونیا را به صورت حب‌های ساخته بودند، مثل حب وینامین ث، که هم در حبیب آقاوهم در کیف‌خانم جامی گرفت<sup>۲</sup> . حتی در نقاط دورستی مثل سیستان هم «فروش مفرحیات و معاجین و تراکیب» شیوع و رواج کامل پیدا کرده بود و جوشانده کوکنار در اغلب قهوه‌خانه‌ها وجود داشت.<sup>۳</sup>

شاه سلیمان بر پای تحت آشته و پایه‌های لرزان تخت سلطنت شاه عباس دوم در ۱۰۷۸ تکیه زد و قریب سی سال براین مسند بود، روی کارآمدن او در روزگار آشته و نایمی صورت گرفت در حالی که رجال و درباریان به دو دسته بزرگ تقسیم شده گروهی طرفدار برادرش حمزه میرزا بودندو بالاخره آغا مبارک خواجه بر سایرین پیروز شد<sup>۴</sup> و صفی‌میرزا (سلیمان بعد) را به تخت برداشت . این شاهزاده را از زندان قلعه بیرون آوردند و بر تخت نشاندند . صفی‌میرزا به علت بیماری ، به اشاره منجمان ناچار شد تجدید تاجگذاری کند و اسم خود را تغییر دهد . این مراسم در چهل‌ستون انجام گرفت و ملامحمد باقر خراسانی دعا خواند و او را سلیمان خطاب کرد . هر چند مدعوین آنروز ناها رادر ظروف طلا خوردند<sup>۵</sup> اما نخستین مشکل اقتصادی شاه سلیمان ، در سال دوم سلطنت او ظاهر شد و آن قنایای کمبود خواربار و مشکل «سیاست‌نان» بود . در سال ۱۰۷۸ گرانی نان اصفهان از حد گذشت . نصف محصول دچار ملغ خواری شده بود ، مجازات بالمره از میان رفته و مأمورین دولتی در تکلیف خود قصور می‌ورزیدند و محاسب از فروشندگان ارزاق عمومی رشوه گرفته نرخ را به دلخواه آن‌ها می‌بست که با قیمت گزف و سه‌ربع گرانتر از قیمت زمان شاه عباس دوم می‌فر و ختند.<sup>۶</sup>

علیقلی‌خان مشیر و مشار شاه سلیمان برای رفع غائله‌نان ناچار شد مردم اصفهان را به چوب بینند و صدهزار اکو جریمه‌نماید و بالاخره با زحمت و پرداخت ده هزار لیور ، جریمه‌آنها به دو تلث تخفیف یافت .<sup>۷</sup> گرانی و آشوب و بلوا و بیماری درین سال در بیشتر ایالات شیوع داشت و بسیاری از مردم درین سال از میان رفتند .<sup>۸</sup> به دستور شاه ارامنه‌را مجبور کردند که چهل هزار من آرد به خبازان بدهند . کلانتر ارامنه‌شکایت کرد که این مقدار آرد در اختیار ارامنه نیست . ذنان ارمنی به دربار رفتند و بست نشستند و چون جلنما تیول مادر شاه بود و سالیانه ۴۰۰ تومان می‌پرداخت ، شاه به اشاره مادر ، ارامنه‌ان را بخشید ، ولی ارامنه باز هم به تفتقین و سعایت علیقلی‌خان ناچار شدن‌چهار هزار تومان رشوه بدهند.<sup>۹</sup>

۱ - منتظم ناصری ذیل وقایع (۱۰۸۱ = ۱۶۶۰) .<sup>۱۰</sup> ۲ - والد حمزه میرزا با

پسر خود گفت : عمومی خود را بگوی ماعورات همه تریاک‌هراء داریم ، هر کدام پنج شش مثقال‌می خودیم و چادرها درسر کشیده خود را دریامی اندازیم .. (احیاء الملوك من ۳۸۹)<sup>۱۱</sup> ۳ - احیاء الملوك من ۳۰۳ و ۲۹۵ و ۲۵۴ ، فلونیائی بخورد و التمسی نمود که شما با میلک یبحی و ملازمان آهسته روان شوید که من بیشتر می‌روم ...<sup>۱۲</sup> ۴ - شاردن ج ۹ ص ۹۷ و بندۀ نمیدانم توجیه حضرات علماء در مورد صرف غذا در ظرف طلائی چگونه بوده است ؟<sup>۱۳</sup> ۵ - شاردن ج ۹ ص ۱۴۷ ۶ - شاردن ج ۹ ص ۱۵۷ ۷ - شاردن ج ۹ ص ۱۴۵ ۸ - شاردن ج ۹ ص ۱۵۰

سال بعد وضع مشکلتر شد ، خزانه دولت بکلی خالی ماند . بیش از ثلث مالیات از ولایات نرسید . ۱ دشاء وارتشاء از حد گذشت . علیقلی خان مملکت را به آتش کشید، ۵ هزار تومان تنها از میرزا ابراهیم وزیر آذربایجان رشوه گرفت، این وزیر آذربایجان در مدت ۶ ماه اقامت خود نزدیک به ۶۰ هزار تومان به شاه و وزیر اعظم و سایر مصادر امر رشوه داده بود <sup>۲</sup> . علیقلی خان بالاخره بدست شاه سلیمان کشته شد در حالیکه ۶ هفتة قبل از مرگش سه جقه و پل شمشیر و خنجر که بیش از ۵۰ هزار اکو ارزش داشت به عنوان خلمت از شاه گرفته بود . گویند مداخل او تنها از آذربایجان به بیش از ۳۰ هزار تومان رسیده بود . <sup>۳</sup>

ظاهرآ شوخی که علیقلی خان با شاه سلیمان کرده بود حقیقت داشته است . شاه از علیقلی خان پرسیده بود: آیا هیچکس هست که از مرگ پدر من خشنود باشد؟ اگر می فهمیدم چه کسانی خوشحال هستند، شکمshan را می دریدم <sup>۴</sup>

علیقلی خان گفته بود: اعیان حضرت خلی در این مورد اسرار نهادند ، زیرا اگر بنا باشد حقیقت گفته شود باید بگوییم که تنها دو تن از مرگ پدر شمار اضافی هستند و بس، و این دو تن هر دو آن روز دزندان بودند و امر وزیریکی پادشاه مملکت است (یعنی خودشما) و دیگری وزیر و مشاور پادشاه است (و مقصد خودش یعنی علیقلی خان بود) <sup>۵</sup> .

این علیقلی خان ، یا چیره دستی بر شاه سلیمان چیره شد و سپس دست به مصادره اموال مردم و رشوه خواهی زد چنانکه بزرگترین ثروت را انداخت . مثلاً در قضیه نان دویست تومان از خواجه ذکریا ارمنی گرفت، و سردار مولاناها (هندیها) را هشت هزار تومان جریمه نمود و بالغ بر دویست نفر هندی را توقيف و اموال آنها را مصادره کرد <sup>۶</sup> . در همین احوال بصره نیز که بندری مهم بود از چنگک ایران خارج و تسلیم عثمانی شد و سالی صدهزار اکونیز به حاکم بنداد باج می پرداخت . <sup>۷</sup>

در زمان شاه عباس کبیر کوشش شده بود که خارجیان واقعیت‌ها امنیت واقعی داشته باشند که تجارت رونق بسیار پیدا کند، اما در زمان شاه عباس دوم کار به آنچه رسید که هندوها را متهم ساختند که «در دعاوی دست به روغن گذارند تا از عهدۀ مدعا بیرون آیند» <sup>۸</sup> چنانکه محمد صالح ولد حکیم سیفاء کاشی هزار تومان از جماعت هندو به تاحق گرفت و با هزار ارز حمت

۱ - ایضاً ص ۱۹۰ ۲ - ایضاً ص ۱۷۴ و ۱۸۸ ۳ - ایضاً ج ۹ ص ۱۸۳  
۴ - علیقلی خان پنج سال در زندان قزوین بود و کاهگاهی به بهانه شکار خارج می شد، یک روز پس از بازگشت از شکار، حاکم و مأمور حفاظت خود را خواست و او را چوب زد و به او گفت برای اینکار ترا تنبیه کردم که دیگر محبوسی را که شاه به حراست تومی سپارد اجازه بیرون رفتن ندهی <sup>۱</sup> (تاورنیه ص ۸۴۲) این کار موجب جلب اطمینان بیشتر مأمور شد و بالاخره فرار کرده خود را باصفهان رسانید . شاه وقتی جسارت او را و تنبیه حاکم و بالاخره فرارش را شنید خوشش آمد و از او پرسید: برای چه کار آمده‌ای!

گفت: آمده‌ام سروjan فدای شاه کنم ، شاه در جواب گفته بود :

- خوش گلدي، صفا گتيردي! و طولی نکشيد که حکومت خران و بعد آذربایجان و بالاخره صدارت به او سپرده شد . (شاردن ج ۹ ص ۱۳۹) . ۴ - شاردن ج ۹ ص ۱۵۱ و ۱۵۸  
۵ - شاردن ح ۹ ص ۱۸۶ ۶ - عباستانه ص ۳۰۶

بادخالت علماء تو استند این پول را برگردانند . حقوق‌های کلان رجال از کارگران و مردم خرده پا پرداخت می‌شد و برای نمونه بدنیست اشاره کنیم که مثلاً «امیرشکار باشی مبلغ هشتصد تومان مواجب و تبیول وغیره، بدین موجب رسوم داشته : درعه و مخصوصاً شیر و آن مفرد شده یکصد تومان ، به صیغه رسوم امیرشکار باشی دارالمرز به صیغه انعام یکصد و پنجاه تومان ، انعام همه ساله ارامنه جولاھی پنجاه تومان ، از مجوسيان اصفهان بيست تومان، از داروغگی سلاحان و کله پزان و مرغ فروشان و کبوتر پران و بهله دوزان و غیره بالاتخیص مبلغ نیز رسوم داشته»<sup>۱</sup> بدینظریق متوجه میشویم که ما هی گیر بد بخت یا شکارچی شیر و آنی و کارگر دیسپاک جلگه‌ای اصفهان و سلاح و کله پزان و مرغ فروش چه عوارضی و به چه کسی می‌پرداخته‌اند .

کار رشوه و ارتقاء به بالاترها هم نفوذ یافت چنانکه نماینده تجاری هلنند هر بردولرس شرفیاب شاه سلیمان شد و بادادن یک ساعت نقره و ۵۰ اکوی طلا تو است تقنگدار باشی راهم با خود یارکند و امتیازاتی برای تجار خود در بندرعباس بگیرد ، این فلر نماینده انگلیس ازین ساخت و پاخت آگاه شد و به کمک همان تقنگدار باشی بادویست دوکای طلا (هر دوکا = نیم لیره) شرفیاب شد ، پادشاه عین جواب موافقت آمیز قبلی را در باب امتیازات انگلیس‌ها باوداد او نیز یک قطعه جواهر و سی دوکای طلا به عنوان رشوه به تقنگدار باشی داد ... نیکلاکلود . دلال نماینده کمپانی فرانسه در ایران نیز پس از مرگ شاه عباس دوم نزد شاه سلیمان وفت و ضمن تقدیم هدیه‌ای (آئینه قاب طلا که پشت آن مینا و روی آن مرصن بود به انسام یک جفت طبانجه عالی و شیر کوچکی از طلا و مردانه ) در خواست امتیازات قبلی خود را نمود و شاه بدیرفت<sup>۲</sup> .

بدینظریق باید قبول کرد که اقتصاد قویم صفویه در اثر سهل انگاری پادشاهان و ستمکاری و رشوه خواری اطرافیان که لیاقت نداشتند و به ناحق روی کار آمده بودند و فساد و تباہی که در طبقات مختلف پیدا شده بود ، دچار آشنازگی و بیماری و ناسامانی شده بود که طبعاً می‌باشد منطق اثرات اجتماعی و سیاسی آن در حکومت صفوی بود . چه خوش گفته بود فردوسی شاعر هزار سال پیش ایران (هر چند لیسانسیه و دکتر بازرگانی و تجارت از دانشگاه‌های خارجی و داخلی و متخصص امور مالی و حسابدار قسم خورده نبوده است) :

سر تخت شاهان بیجاد سه کار	نخستین ذ بیداد گر شهر بار
دوم آنکه بی ما به را بر کشد	زمرد هنرمند بر ترس کشد
سه دیگر که با گنج خویشی کند	به دینار کوشد که بیشی کند
کجا گنج دهقان بود گنج اوست	و گر چند بر کوشش در نج اوست

(ناتمام)